

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 1999-2000

11 februari 2000

VOORSTEL VAN DECREET

– van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Mieke Van Hecke en
mevrouw Brigitte Grouwels –

houdende de ondersteuning van Vlaamse politieke vrouwengroepen

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

Zie :

83 (1999-2000)

– Nr. 1 : Voorstel van decreet

RAAD VAN STATE
—
DE EERSTE VOORZITTER
L. 29.716/1

Brussel, 10 februari 2000

Mijnheer de Voorzitter,

In antwoord op Uw brief van 7 december 1999 (ref. : dec/decs/rco/squ/991207.001), heb ik de eer U hierbij een uitgifte en twee afschriften te zenden van het advies van de Raad van State over een voorstel van decreet houdende de ondersteuning van Vlaamse politieke vrouwengroepen.

Met bijzondere hoogachting.

J.-J. STRYCKMANS

De Heer N. DE BATSELIER
Voorzitter van het Vlaams Parlement

1011 BRUSSEL

KONINKRIJK BELGIE

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 10 december 1999 door de Voorzitter van het Vlaams Parlement verzocht hem van advies te dienen over een voorstel van decreet "houdende de ondersteuning van Vlaamse politieke vrouwengroepen", heeft op 13 januari 2000 het volgende advies gegeven :

STREKKING VAN HET VOORSTEL

Het om advies voorgelegde voorstel van decreet strekt ertoe een erkennings- en subsidiëringsregeling in te voeren voor de "Vlaamse politieke vrouwengroepen", dit zijn, luidens artikel 2, 1°, van het voorstel, "verenigingen van vrouwen die binnen een politieke partij een gestructureerde, specifieke vrouwenwerking ontwikkeld (hebben) en als enige daartoe statutair erkend (zijn) door deze politieke partij".

Luidens de toelichting bij het voorstel wordt beoogd "een aanzet (te) geven om de politieke vrouwen-groepen, net zoals de politieke jongerengroepen, een structurele ondersteuning te geven zodat ze een autonome werking kunnen ontplooien, gericht op het dichterbij elkaar brengen van vrouwen en politiek".

In hoofdstuk I van het voorstel wordt bepaald dat het decreet een gemeenschapsaangelegenheid regelt en worden een aantal definities gegeven.

Hoofdstuk II omschrijft, onder meer, de algemene voorwaarden waaraan de politieke vrouwengroepen moeten voldoen om te worden erkend en regelt de erkennings-procedure, alsmede de beroepsprocedure in geval de erkenning wordt geweigerd, geschorst of ingetrokken.

Hoofdstukken III en IV van het voorstel bevatten regels inzake de subsidiëring van de erkende politieke vrouwengroepen. Die subsidiëring is verbonden aan bepaalde voorwaarden op het gebied van de ontplooiende activiteiten en bestaat uit een basissubsidiëring en een aanvullende subsidiëring.

BEVOEGDHEID VAN DE DECREETGEVER

Luidens zijn artikel 1 regelt het om advies voorgelegde voorstel van decreet een gemeenschapsaangelegenheid. In de toelichting wordt gespecificeerd dat het gaat om een gemeenschapsaangelegenheid als bedoeld in artikel 127 van de Grondwet, bijgevolg een culturele aangelegenheid of een onderwijsaangelegenheid.

Aangezien het voorstel op geen enkele wijze uitstaans heeft met de aangelegenheid van het onderwijs, ligt het in de rede dat de stellers ervan van oordeel zijn dat erdoor een culturele aangelegenheid wordt geregeld. De enige bevoegdheidsgrond die in die hypothese kan worden betrokken op het voorstel is dan die welke vervat is in artikel 4, 14°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, dat de gemeenschappen bevoegd maakt tot regeling van de "intellectuele, morele en sociale vorming".

Alhoewel het organiseren van vormingsactiviteiten wordt aangezien als één van de middelen om de doelstelling van het bevorderen van de politieke participatie van vrouwen te realiseren, gaat het voorstel van decreet veel verder dan het regelen - in de vorm van een erkennings- en subsidiëringsregeling - van die activiteiten. Het voorwerp van de te subsidiëren activiteiten heeft immers betrekking op een brede waaier van politieke activiteiten van de vrouwen-groepen binnen de politieke partijen. De vormingsactiviteiten zijn slechts één van die activiteiten en moeten,

krachtens artikel 12, eerste lid, 2°, van het voorstel, overigens enkel worden georganiseerd om een aanvullende subsidie te verkrijgen.

In essentie heeft het om advies voorgelegde voorstel betrekking op de partijfinanciering. Dit kan ten eerste worden afgeleid uit het gegeven dat niet elke politieke vrouwengroep voor erkenning en subsidiëring in aanmerking komt, maar enkel vrouwenverenigingen die werkzaam zijn in de politieke partijen die als fractie in het Vlaams Parlement zijn erkend (artikel 3, § 1, 6°). Voorts wordt de subsidiëring berekend op grond van het aantal verkozenen van de overeenstemmende partij in het Vlaams Parlement (artikel 13, § 1), en niet op grond van het aantal leden van de erkende groep, van het aantal deelnemers aan de activiteiten die voor erkenning vereist zijn of voor subsidiëring in aanmerking komen, of van het aantal activiteiten zelf, zoals in de culturele sector gebruikelijk is. Tot slot wordt, wat betreft de subsidiëring, een directe band gelegd met de toepassing van de wet van 4 juli 1989 betreffende de beperking en de controle van de verkiezingsuitgaven voor de verkiezingen van de federale Kamers, de financiering en de open boekhouding van de politieke partijen, doordat wordt bepaald dat "de totale subsidie nooit hoger kan zijn dan het dubbele van het bedrag dat door de respectieve politieke partij als dotatie aan deze politieke vrouwengroep wordt gegeven als component van de partij zoals bepaald in (die wet)" (artikel 13, § 4, eerste lid).

Aangezien een regeling van de partijfinanciering niet kan worden ingepast in één van de door de Grondwet of door de wetten tot hervorming der instellingen tot stand

gebrachte bevoegdheidstoekenningen aan de gemeenschappen en de gewesten, is de decreetgever niet bevoegd om het om advies voorgelegde voorstel van decreet, zoals het thans is opgevat, aan te nemen. De Raad van State onthoudt zich dan ook van een nader tekstonderzoek van het voorstel.

L. 29.716/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	M. VAN DAMME,	
	J. SMETS,	staatsraden,
	G. SCHRANS,	assessoren van de
	E. WYMEERSCH,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. G. VAN HAEGENDOREN, auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door de H. H. COLIN, adjunct-referendaris.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

D. VERBIEST